

THIRUVANMURUGA
கடவுளதுணை

4504

வினாப் பதனாக இர

IV B 22

அருளிச்செய்த

நான்மணிக்கடிகை

மூலமும் உரையும்

மதிமனது மாபவன் வான்முடி மொக்கும்
கதிரோந்த ஞாயிறு சக்கர மெர்க்கு
முதுநீர்ப் பழனத்துத் தாமரைத் தாணி
னெதிராயன் மறவன் கண்டுணுக்கும் பூவடிப்
புதுமலை ரொக்கு நிறம்.

இதன்பொருள்: மதிமாயவனது ஒளிமுகம் ஒக்கும்; ஒளிசெறந்த ஞாயிறு
வனது சக்கரமொக்கும்; முதுநீர்ப் பழனத்துத் தாமரைத்தாளின்
செவியலன் மறவன் கண்டுணுக்கும்; நிறம் காயாவின் புதுமலை
நிறம்; மனமலர்.

உவமைய *மடிந்த திடீர் அழியின
முக்காற் கடற்கள் மூழ்கில்—மண்கை
தாப்பனித் தூங்கிய குன்றெடுத்தான் இரவி
னநுமைப் பழித்த புகள்.

இவ் வடிகைத்து சுவையிற்றின்கண் வைத்தானால், எவ்வளவு
பொருள் உண்டாயிற்று. இவ்வுரையிற் கட்டாததும், முறையிற்
பொருள் திட்டவாகக் காண்ப அனாதை இதை நுணுகித் தன்
மனங்கொண்டதான இரவியே கவிதைசாட்சி இவ்வளவு

சோவாணம் துயரகெடுத்தவேண்டி மனையெடுத்தான். சோவாணம்
குறும்பினருமையை அழித்தமகனும் முன்னொல்லிய மதயவன்-எ-று.

இளவ யிரண்டும் கடவுள்வழித்து

நூல்.

ந. எள்ளற்க வென்று மெளியரென் றென்பெறினுங்
கொள்ளற்க தொள்ளார்கை †மேற்பட—வுள்சுடினுஞ்
சீறற்க சிற்றிற் பிறந்தாரைக் கூறற்க
கூறல் லவற்றை வினாந்து.

இ-ள்; எளியரென்று ஒருவரையும் என்றும் இகழாதொழிக; எல்
லாம்பெறினும் தான் என்று கொள்ளத்தகாதார் கை மேற்படக் கொள்
ளா தொழிக; சிற்றிற் பிறந்தார செய்த பிழை தன்னுள்ளத்தைச் சுடு
கின்றதாயினும் அவரை வெகுளாதொழிக; தனக்குத் தகுதியில்லாத
பொருளை ஆராயாது விரைந்து கூறுதொழிக; எ-று. (க)

கொள்ளாரென்றது பகைவரென்றுமாம்.

ச. பறைபட வாழா வசுணமா வள்ளங்
குறைபட வாழா ‡ருரவோர்—நிறைவனத்து
செற்பட்ட கண்ணே வெதிர்சார தனக்கொவ்வாச்
சொற்பட்டாற் சாவதாஞ் சால்பு.

இ-ள்; பறையொலித்தால் உயிவாழா அசுணமா; மனங் குறைபட
உயிர் வாழார் அறிவுடையார்; மிக்க காட்டின்கண் உள்ள மூங்கில்கள்
செற்பட்டபொழுதே சாம்; அவைபோல, ஒருவன் தனக்குத் தகாத பழிச்
சொற்கள் படவரிற் சாவது சால்பாவது; எ-று. (உ)

*குறம்பு - அரண். சோவாணம் - அசுரர் நகரம்; என்ப.

† 'மேல்வா'

‡ 'உரவோ ரெனினு மடவோ ரெனினும்' என்றார் பதிற்றுப்பத்தினும்
(அ-உ). உரம்-அறிவு 'உரமொருவற் குள்ள வெறுக்கை' என்னுந் திருக்குறள்
இணர்க.

அசுணம் இசையறிவதோர் விலங்கு (சிந்தாமணியுரை-பதுமை-உ.க.எ)
ஒருவன் முதற்கண் யாழிசையைக் கேட்பித்து, இஃது அவ்விசையின்
புகழை யின்புற்றுமுகியவளவி. உலியதோர் பறையை ஒலிக்க, அதன்

நான்மணிக்கடிகை மூலமும் உரையும்.

௩

டு மண்ணி யறிப மணிநலம் பண்ணமைத்
தேறிய பின்னறிப மாநல மாசறச்
சுட்டறிப பொன்னி னலங்காண்பார் *செட்டறிப
கேளிரா னுய பயன்.

இ-ள்; மணியினது நன்மையைக் கழுவி அறிவர்; பண்ணின யைமத்து
ஏறியபின்னர் அறிவர் மாவினது நன்மையை; குற்றம் அறுபடச் சுட்டறி
வர் பொன்னினன்மையைக் காண்பார்; அதுபோலத் தாங்கள் கெட்டால்
ஆறிவர் கேளிரானுய பயன்; எ-று. (௩)

சு கள்ளரி வயிற்றி னகிற்பிறக்கு மான்வயிற்றி
னொள்ளரி தாரம் பிறக்கும் பெருங்கடலுட்
பல்விலைய முத்தம் பிறக்கு மறிவார்யார்
†நல்லார் பிறக்குங் குடி.

௪

இ-ள்; கள்ளியின் வயிற்றின் அகில் தோன்றும்; மானின்வயிற்றின்
ஒள்ளிய அரிதாரம் தோன்றும்; பெருங்கடலுட் பலபொருள்களையும் விலை

வல்லோசையைக் கேட்கலாற்றாது இவ்விலக்கினரியையிர் விட்டு நீங்கும்
என்ப. இதனை 'மறையிற்றன் யாழ்கேட்ட மாண யருளா, தறைகொன்று
மற்றத னுறையி ரெஞ்சப், பறையறைந் தாங்கு' என்னும் நெய்தற்கலியானும்,
(உசு) அதற்கு நகீச்சினர்க்கினியர் 'வஞ்சனையாலே தான் வாசித்த யாழிசை
யைக் கேட்ட அசுணமாலை இவ்வின் பருந்தசென்று அருள்பண்ணுதே,
முன்புசெய்த வஞ்சனையைக் கெடுத்துப் பின்னை அதனரியையிர் போம்படி
பறையைத் தட்டினுற்போல்' எனக் கூறிய உரையானும் அறிக. 'யாழ்கறை
யடுத்த வசுணநன் மாச்செவி பறையித்த ததுபோலும்' (இராசாவதாரம்-அவை
யடக்கம்) என்பதனும் இதுபற்றி வந்தது. 'இருஞ்சிறைத்தொழுதியார்ப்ப யா
ழ்சேந், திருங்கல் விடரனை யசுண மேர்க்குயி' என்று அகப்பாட்டினும் (அஅ)
வருதல் காண்க. 'அசுணங் கொல்பவர் கைபோ னன்மீ, மின்பமுந் துன்பமு
முடைத்தே' என்பது நற்றிணை (௩௦௪) இன்பம்யாழிசைத்தலாலும் துன்பம்
பறையொலிப்பித்தலாலுங் கொள்க. "அச்சப்பொருளாவன 'வள்ளெயிற்
றரிமா வாள்வரி வேங்கை, முள்ளெயிற் றரவே முழங்கழற் செந்தீ, யீற்று
மகண்மா வேக பாதங், கூற்றங் கோண்மா தூன்றுறை யசுணயி' என்று சொல்
ல்ப பட்டாற் போல்வன" என மெய்ப்பாட்டியலுரையிற்(க்) காணப்படுத
லால் இது தீர்க்கிழைக்கும் வலியுடையதென்றும், அதுபற்றி அஞ்சத்தக்க
தென்றும், மலையின்கண் உறைவதென்றும் விளங்கிக்கொள்க. பிங்கலநூலார்
இவ்வசுணத்தை 'அசுணமா விசையறி பறவை கேகயப்புள்' என்பதனாற்
பறவையெனக் கூறுகின்றார். 'மறையிற்றன் யாழ்கேட்ட மாண' என
வழங்கிய சான்றோர்க்கு இதனைப் புள் எனல் கருத்திலில்ப போலும்!

* 'கேட்டினு முண்டோ ருறுதி கிளைஞரை, நீட்டி யளப்பதோர் கோல்'
என்னுந் திருக்குறளை நோக்குக.

† 'நல்லாளிவாதகுடி' என்னுந் திருக்குறளையையும் (௧௦௩௦) நோக்குக.

யாகப்பெறும் முத்தங்கள் தோன்றும்; அவைபோல, அறிவார்யார் நல்லறிவினை உடையானொருமகன் பிறக்குக்குடியினை? எ-று. (ச)

எ : கல்லிற் பிறக்குங் கதிர்மணி காதலி
சொல்லிற் பிறக்கு முயர்மத—மெல்லெ
னருளிற் பிறக்கு ம்றநெறி* யெல்லாம்
பொருளிற் பிறந்து விடும†.

இ-ள்; மலையின்கட் பிறக்கும் ஒளியையுடைய மணி; மகளிரது மெல்லிய சொல்லின்கட் பிறக்கும் தன்மனத்தின்கட் களிப்பு; மெல்லென்ற அருளின்கட் பிறக்கும் நல்ல அறநெறிகள்; அவ்வற முதலாயின எல்லாம் பொருளின்கட் பிறக்கும்; எ-று. (ரு)

அ திருவொக்குந் தீதி லொழுக்கம் பெரிய
வறனொக்கு மாற்றி னொழுகல்—பிறனைக்
கொலையொக்குங் கொண்டுகண் மாறல் புலையொக்கும்
போற்றுகார் முன்னர்ச் செலவு.

இ-ள்; தான் பிறந்த குலத்திற்குத் தீது வராமல் ஒழுகுமொழுக்கம் செல்வத்தோடொக்கும்; மிக்க அறஞ்செய்கையோடு ஒக்கும் நெறியின்கணின்று ஒழுகுமொழுக்கம்; பிறனொருவனைத் தனக்கு நட்பாகக்கொண்டுவைத்துப் பின்பு அவன்மாட்டுக் கண்மாறுதல் அவனைக்கொன்றதனோடு ஒக்கும்; தன்னை விரும்பாதார்தார்க்கு அவராலாகும் பயன்கருதிச் சேறல் புலையோடு ஒக்கும்; எ-று. (சு)

க. கள்வமென் பார்க்குந் துயிலில்லை காதலிமாட்
டுள்ளம்மைப் பார்க்குந் துயிலில்லை யொன்பொருள்
†செய்வமென் பார்க்குந் துயிலில்லை யப்பொருள்
காப்பார்க்கு மில்லைத் துயில்.

இ-ள்; களவுகாணுதும் என்று சோர்வுபார்ப்பார்க்குந் துயிலில்லை; தன்னாற் காதலிக்கப்பட்டாளொருத்திமாட்டுத் தம்முள்ளம் வைப்பார்க்கும் அவனைக் கூடுமட்டுத் துயிலில்லை; ஒள்ளிய பொருளைத் தேடிவென்பார்க்கு

* 'அறனு மருளுடையான் கண்ணதே யாகும்' என்பது சிறுபஞ்சமலம்.

† 'பொருளான மெல்லாம்' என்பது திருக்குறள்-கூ002.

‡ 'சேர்ப்பாமென்'

கும் அப்பொருள் கூடுமளவுத் துயிலில்லை; அக்கூடிய பொருளைப் பீர்த்
கொள்ளாமற் காப்பார்க்குத் துயிலில்லை; எ-று. (௭)

க௦ கற்றார்முற் றேன்றா கழிவிரக்கங் காத்தித்தொன்
றுற்றார்முற் றேன்றா வருமுத—றெற்றென
வல்ல புரிந்தார்க் கறந்தோன்றா வெல்லாம்
வெகுண்டார்முற் றேன்றா கெடும்.

இ-ள்; கற்றார்மாட்டுக் கழிந்த பொருட்கு இரக்கங்* தோன்றா; அன்பு
பட்ட பொருளைப் பெறுவதற்கு முயல்வார் அவர்மாட்டு அவ்வன்பு பட்டன
தமக்கெய்தாமைக் காரணந் தோன்றா; தெளியப் பர்வமுள்ளவாம் வினை
களைப்பயின்று பழகி வந்தார்க்கு அறவினேதோன்றா; வெகுண்டார்க்கு எல்லா
நன்மைகளுந் தோன்றா; எ-று.

உருமுத லென்பதனை 'உறுமது' என்றும் 'உசாவுதல்' என்றும் பாடம்
ஒதுவாருமுளர். (௮)

கக நிலத்துக் கணியென்ப நெல்லுங் கரும்புங்
குளத்துக் கணியென்ப தாமரை பெண்மை
நலத்துக் கணியென்ப நாணந் தனக்கணி
தான்செல் லுலகத் தறம்.

இ-ள்; நிலத்துக்கு அழகென்று சொல்லுவர் நெல்லையும் கரும்பையும்;
குளத்துக்கு அழகென்று சொல்லுவர் தாமரைப்பூவை; அவைபோல, பெண்
மையுக்கு அழகாவது நானுடைமை; ஒருவன்தனக்கழகாவது தான்செல்
லும் உலகிற்குத் துணையாகச் செய்யப்பட்ட அறம்; எ-று. (௯)

கஉ கந்திற் பிணிப்பர் களிற்றைக் கதந்தவிர
மந்திரத்தி னாற்பிணிப்பர் மாநாகங்—கொந்தி†
யிரும்பிற் பிணிப்பர் கயத்தைச்சான் றேரை
நயத்திற் பிணித்து விடல்.

இ-ள்; தறியினிற் பிணிப்படுபவர் யானையை; சினந்தணியும் வகை
† மறை மொழியிற் பிணிப்படுபவர் மாநாகத்தை; அவைபோல, கழறித்

* 'இரங்கல் கழிந்த பொருட்டு மாகும்' என்பது தொல்காப்பியம் (உரி
கக).

† கொந்துதல்- எரிதல்: 'கொந்தழல்' என்ப (சிந்-கேம-அஅ): ஈண்டுச்
சுடச்சொல்லுதலின் மேற்று.

‡ 'மறையொழி தானே மந்திர மென்ப' என்பது தொல்காப்பியம் (செ
ய்-கக௯)

தலைமுதலாயினவற்றாற் பிணிப்படுப்பர் கீழ்மக்களை; இதத்தாற் பிணிப் படுக்க சான்றோரை; எ-று. (க0)

க௩ கன்றமை வேண்டுங் கடிய பிறர்செய்த
நன்றியை நன்றாக் கொள்வேண்டு—பென்றும்
விடல்வேண்டுந் தன்கண் வெகுளி யடல்வேண்டு
மாக்குஞ் சிதைக்கும் னீனை.

இ-ள்; பிறர் * அஞ்சத்தக்கவற்றின்கட் டடனும்பாதொழியவேண்டும்; தனக்குப்பிறர்செய்த நன்றியை மிகமனத்தின்கட் கொள்ளவேண்டும்; எஞ் ஞான்றுத் தன்மாட்டு வெகுளியை நீக்கவேண்டும்; தன் செல்வத்தைக்கேடு செய்யுஞ் செய்கையைக் கெடுக்கவேண்டும்; எ-று. (க௧)

க௪ பல்லினு னோய்செய்யும் பாம்பெல்லாங் கொல்களிறு
கோட்டானோய் செய்யுங் குறித்தாரை யூடி
முகத்தானோய் செய்வர் மகளிர் முனிவர்
தவத்திற் றருக்குவர் நோய்.

இ-ள்; பல்லானே பிறரைத் துன்பஞ்செய்யும் பாம்பெல்லாம்; கொ ல்களிறுதான் கொல்குறித்தாரைக் கோட்டானே துன்பஞ்செய்யும்; மகளிர் தங்காதலரைப் புலந்து முகத்தானே துன்பம் செய்வர்; அவைபோல, அருந் தவரும் தமது தவத்தானே தம்மையிகழ்த்தார்க்குத் துன்பத்தை மிகுவிப் பர்†; எ-று. (க௨)

கரு பறைநன்று பண்ணமையா யாழி னிறைநின்ற
பெண்ணன்று பிடிவா மாந்தரிற்—பண்ணழிந்
தார்தலி னன்று பசித்தல் பசைந்தாரிற்
மீர்தலிற் றிப்புகுத னன்று.

இ-ள்; வீக்குதலமையாத யாமோசையிற் பறையோசை நன்று; பெரு மையில்லாத ஆடவரின் நிறையுடைமையினின்ற பெண்ணேநன்று; ஒழுக்

* கடி - அச்சம்.

† தளம்புதல் - மானம்ஆழ்தல்.

‡ தருக்கும் செருக்கும் மிகுதியையுங்குறித்துவரும்; “மிகுதியான் மிக் கவை செய்தாரை” (திருக்குறள்-கருஅ), “கவறுங் கழகமுங் கையுந் தருக்கி” (ஐ-கூஉரு) ‘மிகுதியியுவாய் செல்வங்கள்’ (நான்மணி-க௧) என்பவற்றுரை களான் உய்த்துணர்க.

கமழிந்துண்டலிற் பசித்தலேநன்று; அன்புபட்டாரி னீங்குதலிற் நீயின்கடீ
புகுதலேநன்று; ௭-று. (௧௩)

௧௬ வளப்பாத்தி யுள்வளரும் வண்மை கிணைக்குமா
மின்சொற் குழியி னினிதெழுஉம் வன்சொற்
கரவெழுநங் கண்ணல் குழியி னிரவெழுந
மின்மைக் குழியின் விரைந்து.

இ-ள்; செல்வப்பாத்தியுள்ளே தோன்றி வளரும் ஈகை; இன்சொற்
பாத்தியுள்ளே இடையூறின்றியே தோன்றிவளரும் தன் சுற்றக்குழாம்; கண்
னோட்டமில்லாத பாத்தியுட் கிடஞ்சொல்லும் கரத்தலும் தோன்றிவளரும்;
வறுமைப் பாத்தியுட் டோன்றிவளரும் இரப்பு; ௭-று. (௧௪)

௧௭ இன்னமை வேண்டி னிரவெழுந விர்திலத்து
மன்னுதல வேண்டி னிசைநடுக—தன்னொடு
செல்வது வேண்டி னறஞ்செய்க வெல்வது
வேண்டி னவெஞ்சரி விடல்.

இ-ள்; ஒருவன் தனக்குப் பொல்லாப்பு வேண்டின் இடப்பினைத் தொ
டங்கு; இவ்வுலகின்கண் என்றும் உளனாகவேண்டிற் புகழை நிறுத்துக;
தன்னொடு மறுமைக்குத் துணையாகச் செல்வத்தினை வேண்டினானாயின் அறத்
தைச் செய்க; வென்றியை வேண்டினானாயின் வெகுளியைத் தவிர்க; ௭-று.

௧௮ கடற்குட்டம் போழ்வர் கலவர் படைக்குட்டம்
பாய்மா வுடையா னுடைநிற்குந் தோமி
றவர்குட்டந் தன்னுடையா னீரது மவைக்குட்டங்
கற்றான் கடந்து விடுப.

இ-ள்; கடலி னாழத்தை ஊடறுத்துச்செல்வர் நாவாயினை யுடையார்;
சேனையி னருமையை வென்றுசெல்லும் பாய்மாலினையுடையவன்; குற்ற
மில்லாத தவத்தினருமையைத் தன்மனத்தினைத் தனக்கெனவுடையான
நீர்திக் கடக்கும்; அவையினதருமையைக் கற்றுவல்லவன் வென்று விடும்;
௭-று. (௧௫)

௧௯ பொய்த்த விறுவாய நட்புக்கண் மெய்த்தாக
மூத்த விறுவாய்த் திளநலந்—துக்கின்
மிகுதியிறுவாய செல்வங்க டத்தந் |
தகுதியிறுவாய்த் துயிர்.

இ-ள்; வஞ்சித்தலை ஈராகவுடையவாயிருக்கும் நட்புக்கள்; மெய்ம்மையாக மூத்தலைத் தனக்கிறுவாயாக வுடைத்து இளமைநலம்; ஆராய்தலையில்லாத செருக்கினை இறுவாயாகவுடையவா யிருக்கும் செல்வங்கள்; தம்முடைய ஒழுக்கங்களை இறுவாயாகவுடையது உயிர்வாழ்வு; எ-று. (கௌ)

2-0 மனைக்காகக் காண்டாகளி ரொருவன்

வினைக்காக்கஞ் செவ்விய னாதல்—சினச்செவ்வே

னாட்டாக்க நல்லனின் வேந்தென்றல் கோட்டாக்கங்

கேரி ரொடீஇ விடல்.

இ-ள்; ஒருவனது மனைக்குச் செல்வமாவது மாட்சிமையுடைய மக ளிருளராதல்; ஒருவனது காரியத்துக்கு ஆக்கமாவது செப்பமுடையவனாதல்; நாட்டுக்கு ஆக்கமாவது அந்நாட்டை ஆளுஞ் சின-செவ்வேலையுடைய வேந்தன் நல்லனென்று பிறரால் சொல்லப்படுதல்; ஒருவன் கேட்டுக்கு ஆக்கமாவது தன் சுற்றத்தாரை மேவாது நீங்கி விடுதல்; எ-று. (கௌ)

உக * பெற்ற நனதிர்ப்பிற் பிணையன் னானதிர்க்குங்

கற்ற நனதிர்ப்பிற் பொருளதிர்க்கும்—பற்றிய

மண்ணதிர்ப்பின் மன்னவன் கோலதிர்க்கும் பண்ணதிர்ப்பிற்

பாடலதிர்ப்பு விடும.

இ-ள்; தன்கொழுநன் ஒழுக்கத்திற் கலங்கினனாயின் அவன் மனையா ளும் அவன்வழியினளாகலான் அவளுங் கலங்கும்; கற்றான் கலங்குமாயின் அவன்கற்ற நூலுங்கலங்கும்; தன்னான் ஆளப்படுகின்ற நாடு நெறிநில்லாது கலங்குமாயின் அரசன் செங்கோலுங் கலங்கும்; யாழின்கண் வீக்கங் கலங்கு மாயிற் பாடலுங் கலங்கும்; எ-று. (கௌ)

22 மனைக்குப்பாழ் வாணாத லின்மைதான் செல்லுந்

திசைக்குப்பாழ் நட்போரை யின்மை யிருந்த

வவைக்குப்பாழ் மூத்தோரை யின்மை தனக்குப்பாழ்

கற்றறி வில்லா வுடம்பு.

இ-ள்; தன்மனைக்குப் பாழாவது மனையானே இல்லாமை; தான் செல் லக்கடவ திசைக்குப் பாழாவது தன்னொடு நட்புடையாரை இல்லாமை; தானிருந்த அவைக்குப் பாழாவது அறிவான் முதிர்ந்தாரை இல்லாமை; தனக்குப் பாழாவது கற்றுணர்வில்லாத வுடம்பு; எ-று. (20)

* பெற்றான்-கொழுநன்: “பெற்றந் பிழையாத பெண்டிரும்” என் றார் ‘மாரிலத் தோன்றமை’ என்னும் பரிபாடலிலும். (கௌ)

உரு மொய்சிதைக்கு மொற்றுமை யின்மை பொருவனைப்
பொய்சிதைக்கும் பொன்போலு மேனியைப்—பெய்த
கலஞ்சிதைக்கும் பாலின் சுவையைக் குலஞ்சிதைக்கும்
கூடார்கட் கூடி விடின.

இ-ள்; பெருமையை அழிக்கும் ஒற்றுமையின்மை; ஒருவனைத் தன்
பொன்போலு மேனியைத் தானுரைக்கும்பொய் கெடுக்கும்*; பாலினது
சுவையைப் பால்பெய்த பொல்லாக்கலங் கெடுக்கும்; தான்பிறந்த குலத்
தைக் கெடுக்கும் தனக்கினமல்லாதாரை இனமாகக் கூடின; எ-று. (உக)

உச புகழ்செய்யும் பொய்யா விளக்கப் மிகழ்த்தொருவன்
பேணுமை செய்வது பேதைமை—காணுக்
குருடராச் செய்வது மம்ம ரிருடர்ந்த
கண்ணராச் செய்வது கற்பு.

இ-ள்; ஒருவன் பொய்சொல்லாமை யென்னும் விளக்கம் அவற்குப்
புகழை விளக்கும்; †யாதனையு மிகழ்த்து பாதுகாவாமையைச் செய்வது ஒரு
வன் தறியாமை; யாதொன்றினையும் உண்மைகாணுக் குருடராய்ச் செய்வது
கல்லாமை; மயக்கத் தீர்த்த கண்ணுடையராகச் செய்வது கல்வி; எ-று. (உஉ)

உரு மலைப்பினும் வாரணந் தாங்குங் குழவி
யலைப்பினு மன்னையென் றேடுஞ்ஞி—சிலைப்பினு
நட்டார் நடுங்கும் வினைசெய்யா ரொட்டா
ருடனுறையுங் காலமு மில்.

இ-ள்; மேல்வலிதாகிய பகைவந்து தன்னையலைப்பினும் யானை போ
ரைத்தாங்கும்; குழவியைத் தாயலைப்பினும் அக்குழவி அன்னையென்று

* பொய்த்தபிற றன்னெஞ்சே தன்னைச்சுடுமாதலால் இவ்வாறு கூறி
றார்.

† ‘பொய்யாமை யன்ன புகழில்லை’ ‘பொய்யா விளக்கே விளக்கு’ எனத்
திருக்குறளிற் கூறியவாறு காண்க.

‡ ‘யாதொன்றும் பேணுமை பேதை தொழில்’ என்ப. (திருக்குறள்-
அக.க.)

§ ‘தாயுடன் நலைக்குங் காலையும் வாய்விட், டன்ன யென்னுங் குழவி’
என்றார் துறந்தோகையினும் (கக௭). இங் . ௬௬௬

அவள் பின்னே செல்லும்; ஈட்டாரோடு ஈட்டார் வெகுண்டு வினைசெய்வா
ராயினும் அவர் நடுங்கும் வினை செய்யார்; பொருந்தாதார் ஒருவனையார்
பொருந்தினராயினும் மனத்தாற் பொருந்தி யுடனுதையும் காலமுமில்லை;
எ-று. மேற்கொண்டவன் மலைப்பினும் என்றுமாம், (உரு)

உரு நசைநல ஈட்டார் கணந்துஞ் சிறந்த
வவைநல மன்பின் விளங்கும்*—விசைமாண்ட
தேர்நலன் பாகனாற் பாடெய்து மூர்நல
னுள்ளானு னுள்ளப் படும்.

இ-ள்; நசையினது நன்மை ஈட்டார்மாட்டுச் சிறக்கும்; அவையினது
நன்மை மாறுபாடின்றி அன்புடைத்தாமாயின் விளங்கும்; † விசைமாட்சி
மைப்பட்ட தேரினதுநலம் ஊரும்பாகனாற் பெருமையெய்தும்; ஊரினது
நலம் அவ்வூர்க்கு முதன்மையுடையவன் நன்மையானேநிலைக்கப்படும்; எ-று.

உஎ அஞ்சாமை யஞ்சுக வொன்றிற் றனக்கொத்த
வெஞ்சாமை யெஞ்சு பளவெல்லா—நெஞ்சறியக்
கோடாமை கோடி பொருள்பெறினு நாடாமை
ஈட்டார்கண் விட்ட வினை.

இ-ள்; பழி முதலாயினவற்றை அஞ்சாமையை அஞ்சுக; பொருந்து
மாயிற் றனக்குத் தகுதியாகிய ஒழுக்கங்களைத் தான் இறக்குமளவும் தவிரா
தொழிக; தன்மனம் அறியக் கோடாதொழிக, கோடி பொருள்பெற்றானாயி
னும்; ஆராயாதொழிக, தனக்குஈட்டாராயினார்மாட்டுத் தான் செய்யவிட்ட
காரியத்தை; எ-று.

அல்லது உம் ஈட்டாரோடு கூடிச் செய்யாத வினையை நாடாதொழிக
வென்றுமாம், (உரு)

உஅ இகோனோக்கி வாழுங் குடியெல்லாந் தாய்முலையின்
பானோக்கி வாழுங் குழவிகள்—வானத்
துளிநோக்கி வாழு முலக முலகின்
விளிநோக்கி யின்புறா உங் கூற்று.

இ-ள்; அரசன் செங்கோனோக்கி வாழும் உலகத்துக்குடிகளெல்லாம்;
பெற்றதாயினது முலைப்பானோக்கி வாழும் குழவிகளெல்லாம்; வானத்தின்

* 'அறனிலை திரியா அன்பி னவைவயித்து' என்பது புறம்-எக.

† விசை-செலவு; 'கடுவிசைக்கதநாய்' என்பது புறம்-உரு.

கணுள்ள துளியினை நோக்கி வாழும் உலகமெல்லாம்; அவ்வுலகின் சாக்காட்
டினை¹ நோக்கி இன்புறா உம் கூற்றம்; எ-று. (உச)

உச கற்பக் கழிமட மஃகு மடமஃகப்
புற்கந்தீர்ந் திவ்வுலகற் கோளுணருங் கோளுணர்ந்தாற்
றத்துவ மான நெறிபடரு மந்நெறி
யிப்பா லுலகத் திசைநிறீஇ யுப்பா
லுயர்ந்த வுலகம் புகும்.

இ-ள்; ஒருவன் கற்கவே மிகவும் பேதைமை குறையும்; பேதைமை
குறையப் புல்லறிவுதீர்ந்து இவ்வுலகத்துள்ள இயற்கையையறியும்; அவ்விய
ற்கையை யறிந்தான் மெய்ம்மையாகிய வீட்டுநெறியின்கட் செல்லும்; அச்
செல்லப்படுகின்ற நெறியானே இவ்வுலகின்கட் புகழுகிறுத்தி உப்பக்கத்து
உயர்ந்த வீட்டுலகம் புகும்; எ-று. (உ௪)

உ௫ குழித்துழி நிற்பது நீர்தன்னைப் பல்லோர்
பழித்துழி நிற்பது பாவ—மழித்துச்
செறுவுழி நிற்பது காமத் தனக்கொன்
றுறுவுழி நிற்ப தறிவு.

இ-ள்; குழித்த நிலத்துள்ளே நிற்பது நீர்க்கியற்கையாவது; பல்லோ
ரும் பழிக்கப்பட்டவன்மாட்டே பாவம் நிற்பது; தனக்கு நண்பாயினார் அ
ழித்துத்தடுக்கவும் தான் சென்றுழிச்செல்வது காமமாவது; தனக்கு ஒரு
துன்பம் வந்துற்றால் அவ்விடத்தே வந்துதவிநிற்பது அறிவு; எ-று. (உ௫)

உ௬ திருவிற் றிறலுடைய தில்லை யொருவற்குத்
கற்றலின் வாய்த்த பிறவில்லை—பெற்றுள்ள
மின்மையி னின்றொத தில்லை* யிலமென்னும்
வன்மையின் வன்பாட்ட தில்.†

இ-ள்; செல்வம்போல் ஒருவற்கு வலியுடையது பிறதில்லை; கல்வி
போலப் பயன்படுவன பிறவில்லை; யாதனுள்ளும் இன்மைபோல இன்றாத
தொன்று இல்லை; யாதொரு பொருளும் இலமென்று பிறரையிரக்கும் வன்
மைபோல் வலியதிறனில்லை; எ-று.

* 'இன்மையி னின்றொத தியாதெனி னின்மையி, னின்மையே யின்றொ
தது' (திருக்குறள்-௧௦௪௧)

† 'இரந்துதீர் வாமென்னும் வன்மையின் வன்பாட்ட தில்' (பெ-௪௦௬௩)
'வன்பட்டதில்' எனவும் பாடம்.

அல்லதூஉம் இரத்துசென்றார்க்கு யாதும் இலமென்று மறுக்கும் வன்
மைபோல வலியதிறமில்லை யென்றுமாம். (௨௬)

௩௨ புகைவித்தாற் பொங்கழறேன்றுஞ் சிறந்த
நகைவித்தாற் றேன்று முவகை—பகையொருவன்
முன்னம்னித் தாகி முளைக்கு முளைத்தபின்
னின்னாவித் தாகி விடும்.

இ-ள்; புகை காரணமாக ஓங்குகெருப்பு உண்டென்று அறியலாம்;
ஒருவன் மாட்டிள்ள முறுவல் காரணமாக அவன் மனத்துள்ள உவகை
தோன்றும்; ஒருவன் செய்த இன்னாக்குறிப்புச் செய்கைகளான் அவன் மன
த்துள்ள பகைமை வெளிப்படும்; அப்பகைமை பின்பு இன்னுமைகளுக்குக்
காரணமாகத் தோன்றும்; எ-று. (௩௦)

௩௩ பிணியன்னர் பின்னோக்காப் பெண்டி ருலகிற்
கணியன்ன ரன்புடைய மாக்கள்—பிணியபயிலும்
புல்லன்னர் புல்லறிவி னுடவர் கல்லன்னர்
வல்லென்ற நெஞ்சத் தவர்.

இ-ள்; ஒருவர்க்கு உற்றளையோடு ஒப்பர் பின்புவரும் பழியை ஆரா
யாது செய்யும்களர்; உலகத்திற்கு அலங்காரத்தை ஒப்பர் எல்லா வுயிர்க்
கும் அன்புடைய மக்கள்; பிறர்க்குப் பிணியை வருவிக்கும் நச்சுப்புல்லோடு
ஒப்பர் புல்லியவறிவினையுடைய ஆடவர்; கல்லோடு ஒப்பர் வலிய நெஞ்சத்
தையுடையார்; எ-று. (௩௧)

௩௪ அந்தணரி னல்ல பிறப்பில்லை யென்செயினுந்
தாயிற் சிறந்த தமரில்லை யாதும்
வளமையோ டொக்கும் வனப்பில்லை யெண்ணி
னிளமையோ டொப்பது மில்.

இ-ள்; மறையவர் பிறப்புப்போல மிக்க பிறப்பு இல்லை; எல்லா நன்
மையுஞ் செய்தாராயினும் தாயைப்போல மிக்க தமர் இல்லை; செல்வத்தோ
டொக்கும் அழகு மற்றியாதும் இல்லை; ஆராயின், இளமைக்காலம்போல
எல்லாநன்மையும் முடிக்கலாவது பிறிதொன்றுமில்லை; எ-று. (௩௨)

௩௫ *இரும்பி னிருப்பிடை போழ்ப் பெருஞ்சிறப்பி
னீருண்டார் நீரால்வாய் பூசுப—தேரி
னரிய வரியவற்றாற் கொள்ப பெரிய
பெரியாரா எனய்தப் படும்.

இ-ள்; இரும்பாற்செய்த கருவிகளானே இரும்பினை இடையே போழ்வர்; பெருஞ்சிறப்பினையுடைய நீரினையுண்டார் நீரானே அந்நீரினையுண்டவாயினைப் பூகவர்; ஆராயித் பெறுதற்கரிய பயன்களைப் பெறுதற்கரிய காரணங்களான் முடித்துக்கொள்வர்; பெரியவாயுள்ள சிறப்புக்கள் பெரியாரான் எய்தப்படும்; எ-று. (௩௩)

௩௪ மறக்களி மன்னர்முற் றோன்றுஞ் சிறந்த
வறக்களி யில்லாதார்க் கீயுமற் றொன்றும்
வியக்களி நல்கூர்ந்தார் மேற்றுங் கயக்களி
யூரிற் பிளிற்றி விடும்.

மு

இ-ள்; வீரத்தான் வருங் களிப்புச் சேவகர்க்குத் தம்மையாண்ட அரசர் முன்பு தோன்றும்; ஒருவன் மனத்தின்கண் மிக்க அறக்களிப்பு வறுமையுற்றார்க்கு உதவிவிடத்துத் தோன்றும்; எஞ்ஞான்றுஞ் செல்வராயினார் தம்மையொன்று ஏவினான், அவ்வேவலான் வருங் களிப்பு நல்கூர்ந்தார் மாட்டுத் தோன்றும்; கயமையான்வருங் களிப்புத் தான்வாழும் ஊரின் கட டோன்றி ஆரவாரம் பெருக்கிவிடும்; எ-று.

அல்லதூஉம் 'வியக்களி நல்கூர்ந்தார் மேற்றும்' என்பது, யாதானும் ஒரு பொருள் பெற்றால் அதனைக்கண்டு வியக்குக்களி நல்கூர்ந்தார் மாட்டுத் தோன்று மென்றுமாம். (௩௪)

௩௫ மையாற் றளிர்க்கு மலர்க்கண்கண் பாலிரு
ணையாற் றளிர்க்கு நிமிர்சுடர்—பெய்ய
முழங்கத் தளிர்க்குங் குருகிலை நட்டார்
வழங்கத் தளிர்க்குமா மேல்.

இ-ள்; அஞ்சனத்தாற் றளிர்க்கும் மலர் போன்றிருந்த கண்கள்; பேரிருளின்கண் நிமிர்ந்தெரியும் விளக்கு நெய்பெற்றாற் றளிர்க்கும்; பெய்தற்கு முழங்கவே தளிர்க்குங் குருகிலை; நட்டார்க்குப் பொருள் வழங்கத் தளிர்ப்பார் மேலாயினர்; எ-று. (௩௫)

௩௬ நகையினிது நட்டார் நடுவட் பொருளின்
றொகையினிது தொட்டு வழங்கிற்—றகையுடைய
பெண்ணினிது பேணி வழிபடிற் பண்ணினிது
பாட லுணர்வா ரசத்து.

இ-ள்; நட்டார் நடுவணிந்து நகையினிது; பொருளின்கூட்டம் இனிது தொட்டுவழக்குவானாயின்; சிறப்புடைய பெண்ணினிது தன்கொழு

நனைப் பேணி வழிபடிந்; பண்ணினிது பாட்டின் ரொழிலை அறிவாரிட
த்து; எ-று. (நக)

நக கரப்பவர்க்குச் செல்சார் கவிழ்தலெஞ் ஞான்று
மிரப்பவர்க்குச் செல்சாரொன் றிவேர்—பரப்பமைந்த
தானைக்குச் செல்சார் தறுகண்மை யுனுண்டல்
செய்யாமை செல்சார் வுயிர்க்கு.

இ-ள்; கரப்பவர்க்குப் பற்றுக்கோடு முகங்கவிழ்தல்; எஞ்ஞான்றும்
இரப்பவர்க்குப் பற்றுக்கோடாவார் யாதானும் ஒன்றனைக்கோடுப்பார்; பரப்
புதிரம்பிய சேனைக்குப் பற்றுக்கோடு தறுகண்மை; ஒருவனுயிருக்குப் பற்
றுக்கோடு ஊனுண்ணுமை; எ-று. (ந௭)

ச௭ கண்டதே செய்பவாங் கம்மிய நுண்டெனக்
கேட்டதே செய்ப புலனுள்வார்—வேட்ட
வினியவே செய்ப வமைந்தார் முனியாதார்
முன்னிய செய்யுந் திரு.

இ-ள்; தாங் கண்ணைக்கண்டதனையே செய்ய வல்லாராங் கம்மியர்;
உண்டென்ற தூல நெறியாற்கேட்டதனையே செய்வர் அறிவினை யான்
வார்; தாங் காதலித்தனவற்றுள் எல்லார்க்கும் இனியனவற்றையேசெய்
வர் குணங்களானமைத்தார்; சின மில்லாதார் கருதினவற்றையே செய்யும்
திருமகள்; எ-று. (ந௮)

ச௮ திருவுந் தினைவகையா னில்லா பெருவலிக்
கூற்றமும் கூறுப செய்துண்ண—தாற்ற
மறைக்க மறைபாதாங் காம முறைபு
மிறைவகையா னின்று விடும்.

இ-ள்; செல்வங்களும் குடிப்பிறப்பி னன்மையான் நில்லா; பெரு
வலியையுடைய கூற்றமும் தாலுண்ணப்படுகின்றவன் சொல்லுவனவற்
றைச் செய்து உண்ணு; மிகவும் மறைப்ப மறைவுண்ணுது காமமும்;
முறைமையும் அரசன் வகையானே நிற்பது; எ-று. (ந௯)

ச௯ பிறக்குங்காற் பேரெனவும் பேரா னிறக்குங்கா
னில்லெனவு நில்லா வுயிரெனைத்து—நல்லா
ஞடம்படிற் றானே பெருகுங் கெடும்பொழுதிற்
கண்டனவுங் காணு கெடும்.

இ-ள்; உயிரெல்லாம் பிறக்கும் பொழுது தவிரெனவுத் தவிரர்; இந்நீக்கும் பொழுது நிற்கவெனவும் நில்லா; திருமடத்தை மனமகிழ்ந்து உடம்படிற் செல்வத் தானே பெருகும்; அச்செல்வங் கெடும்பொழுது காணப்பட்டுள்ளவாய்கின்ற பொருளுங் காணப்படாவாய்க் கெடும்; எ-று.

ச.க. போரின்றி வாடும் பொருநர்சீர் கீழ்விழ்ந்த
வேரின்றி வாடு மரமெல்லா—நீர்பாய்
மடையின்றி நீணைய்தல் வாடும் படையின்றி
மன்னர்சீர் வாடி விடும்.

இ-ள்; போரின்றிவிடற் பொருபடையாளர் சீர்மையழியும்; கீழ் வீழ்ந்த வேறுமாயின் மரங்களுெல்லாம் உலரும்; நீர்பாயும் மடையின்கண் நீரின நீண்ட பெய்தன்மலர்கள் உலரும்; சேனையின்றிவிடின் அரசர் சீர்மை வாடும்; எ-று. (சக)

ச.ச. ஏதிலா ரென்பா ரியல்பில்லார் யார்யார்க்குங்
காதலா ரென்பார் தகவுடையார்—மேதக்க
தந்தை யெனப்படுவான் நன்னுவாத்தி தாயென்பாண்
முந்துதான் செய்த வினை.

இ-ள்; ஒருவர்க்கு அயலாராவார் குணமில்லாதார்; யாவர்க்கும் அன்புபடப்படுவார் குணமுடையார்; விரும்பத்தக்க தாதை யெனப்படுவான் நன்னை ஒதுவித்தவன்; தாயென்பாண் முற்பிறப்பிற் றுன்செய்த நல் வினை; எ-று. (சஉ)

ச.ரு. பொறிகெடு நாணற்ற போழ்தே நெறிபட்ட
வைவராற் றானே வினைகெடும் பொய்யா
நலங்கெடு நீரற்ற பைங்கூழ் நலமாறி
னண்பினூர் நண்பு கெடும்.

இ-ள்; செல்வங்கெடும் ஒருவற்கு நாணின்றி ஒழிந்தபொழுதே; தன் வயத்தனவாய் வழிப்பட்ட ஐவகைப்பொறிகளாலும் பிறப்பிற்குக் காரணமாகிய வினைகெடும்; பழுதுபடாத வினைவினலங் கெடும் நீரற்ற பைங்கூழ்; மனத்தின்கண் உளதாம் ஈரத்துவரின் நண்புடையார் நண்பு கெடும்; எ-று.

அல்லது உம் 'பொறிகெடு நாணற்ற போழ்தே' என்பது* கயிறற்றபொழுதே †பாவையாகிய பொறிகெடும் என்றுமாம். (சக)

* யந்திரக்கயிறு. † மரப்பாவை. "மரப்பாவை, நாணு லுயிர்மருட்டியற்று" என்புழிக் காண்க (திருக்குறள் - ௧௦௨௦). "பொறியறு பாவையிற் பொம்மென வம்பி" என்பது சிந்தாமணி (நாம - ௩௦௪).

௪௬ நன்றிசா நன்றறியா தார்முன்னர்ச் சென்ற
விருந்தும் விரும்பிலார் முற்சா மரும்புணர்ப்பிற
பாடல்சாம் பண்ணறியா தார்முன்ன ரூடல்சா
மூட லுணரா ரகத்து.

இ-ள்; செய்த நன்றியை அறியாதாரிடத்துச் செய்த நன்றிகெடும்;
விருப்பிலாரிடத்துச் சென்ற விருந்து வாடும்; அரிதாகப் புணர்ந்த புணர்
ப்பினையுடைய பாடல்கெடும், பண்ணினையறியாதார்முன்பு; ஊடியவூட லுங்
கெடும், ஊடியவற்றை உணராதொழிந்தார் மாட்டி; எ-று. (௪௭)

௪௭ நாற்ற முநாக்கு மலருண்மை கூறிய
மாற்ற முநாக்கும் வினைநலம் தூக்கி
னகம்பொதிந்த தீமை மனமுநாக்கு முன்ன
முதம்போல முன்னுரைப்ப தில்.

இ-ள்; மலருண்டென்பதனை அம்மலரினது நாற்றமே அறிவிக்கும்;
ஒருவன் சொல்லியசொல்லே அறிவிக்கும் அவன் செய்கைநலத்தினை;
ஆராயின் உட்கிடத்த தீமையை மனமே அறிவிக்கும்; மனத்தின்வினை வினை
முதம்போல முற்படவறிவிப்பது மற்றொன்றில்லை; எ-று. (௪௮)

௪௮ மழையின்றி மாநிலத்தார்க் கில்லை மழையுந்
தவாநிலா ரில்வழி யில்லை தவமு
மரசிய லில்வழி யில்லை பரசனு
மில்வாழ்வா னில்வழி யில்.

இ-ள்; மழையின்றிவிட்டால் உலகத்தின் மக்கட்கு உணவில்லை; அம்
மழைதானும் தவஞ் செய்யாதார் இருப்பிடங்களுள் இல்லையாம்; அத்தவஞ்
செய்கைதானும் அரசின்முறைமை இல்லாத அரசரிருப்பிடங்களுள் இல்
லை; அவைபோல, இல்லையாம்: அவ்வரசன்றானும் குடிகளில்லாத வீடங்க
ளுள்; எ-று. (௪௯)

௪௯ பூவினா னந்தும் புனைதண்டார் மற்றதன்
ருதினா னந்துஞ் சுரும்பெல்லாந்—தீதில்
வினையினா னந்துவர் மக்களுந் தத்த
நனையினா னந்து நறு.

இ-ள்; பூவினா மிக்குப் பொலியும் புனையப்பட்ட தண்டார்; அப்பூ
வின் ருதினா மிக்குப்பொலியும் வண்டுகளெல்லாம்; குற்றமில்லாத செய்

கைதளான் மிகுவர் மக்களும்; தத்த நனைகொள்கையான் மிக்கு நல்லவாம்
கள்; எ-று. (சஎ)

௫௦ சிறந்தார்க் கரிய செறுதலெஞ் ஞான்றும்
பிறந்தார்க் கரிய துணை துறந்து வாழ்தல்
வரைந்தார்க் கரிய வகுத்து னிரந்தார்க்கொன்
நில்லென்றல் யார்க்கு மரிது.

இ-ள்; தொடர்ச்சி மிக்கார்க்கு அரிய செறுதல்; எஞ்ஞான்றும் பிறந்
தார்க்கு அரிய தம்மினத்தைத் துறந்து வாழ்தல்; உணவினை வரைந்தார்க்கு
அரிய பிறர்க்குப் பகுத்துண்டல்; இரந்து வந்தார்க்கு அரியதாமொன்றினை
இல்லையென்றல் யாவார்க்கும் அரிது; எ-று. (சஉ)

௫௧ இரைசுநி மின்புறு யாக்கையுட் பட்டா
ஹரைசுநி மொண்மை யிலாரை—வரைகொள்ளா
முன்னை யொருவன் வினைசுநிம் வேந்தனையுந்
தன்னடைந்த சேனை சுநிம்.

இ-ள்; இரை.....பட்டால் எ-து பிணியினுற் றன்பமுறுகின்ற
உடம்பின்கட்பட்டவுண்வு துன்பத்தைச் செய்யும் எ-று. உரை.....யிலா
ரை எ-து அறிவினெண்மையிலாதார் தம்வாயிற் சொல்லே தங்களைத்துன்
பம் உறுத்தும் எ-று. வரை..... சுநிம் எ-து முற்காலத்துச் சீலங்களை
வரைந்து கொள்ளாது நெறியைக்கடந்து செய்த தீவினைகள் பிற்காலத்து
வந்து சுநிம். வேந்தனை.....சுநிம் எ-து இதற்குமுன் சொன்ன வரைகொ
ள்ளா என்னுஞ்சொல்லைவருவித்து, வரைகொள்ளாத தன்னடைந்த சேனை
வேந்தனைச்சுநிம் என்று பொருளுரைத்துக் கொள்க. (சக)

௫௨ எள்ளற் பொருள திகழ்த லொருவனை
புள்ளற் பொருள துறுதிச்சொ—ஹள்ளறிந்து
சேர்தற் பொருள தறநெறி பன்னா ஹற்
தேர்தற் பொருள பொருள்.

இ-ள்; ஒருவற்கு இகழ்த்தக்கது பிறரை யிகழும் இகழ்ச்சி; ஒருவனை
நட்பென்று உள்ளத்தருவது அவன் சொல்லும் உறுதிச்சொல்லால்; உண்
மையறிந்து அடையத்தக்கது அறநெறி; எப்பொழுதும் ஆராயத்தக்கன சகல
நூல்களினுஞ் சொன்ன பொருள்கள்; எ-று. (௫௦)

௫௩ யாறு ளடங்குங் குளமுள வீறுசான்
மன்னர் விழையுங் குடியுள தொன்மரபின்
வேத முறுவன பாட்டுள வேளாண்மை
வேள்னியோ டொப்ப ஷள.

இ-ள்; யாறுகள் புகுந்தாலும் புறம்போகாது உள்ளடங்கும் குளங்களு
முள; சிறப்பமைந்த அரசரான் விரும்பப்படுங் குடிகளுமுள; பழைய மரபி
னையுடைய வேதங்களைப்போலும் பாட்டுக்களுமுள; யாகம்போலும் சகை
களுமுள; எ-று. (௫௩)

௫௪ எருதுடையான் வேளாள னேலாதான் பார்ப்பா
ஒருருதொடையான் வெல்வது கோழி—யுருவோ
டறிவுடையா வில்வாழ்க்கைப் பெண்ணென்ப *சேனை
செறிவுடையான் சேனா பதி.

இ-ள்; எருதுடையான் வேளாள னாவான்; ஒரெற்றான் வெல்வதா
யுள்ள கோழிபோல ஒருவரோடு என்றும் மாறுபடாதான் பார்ப்பானாவான்;
வடிவழகும் அறிவுமுடையான் ஒருவற்கு இல்வாழ்க்கையுடைய பெண்ண
வான்; சேனையோடு மேலியிருப்போன் சேனாபதியாவான்; எ-று. (௫௪)

௫௫ யானை யுடையார் கதனுவப்பர் மன்னர்
கம்பபரிமாக் காதலித் தூர்வர் கொடுங்குழை
நல்லாறை நல்லவர் நானுவப்பா நல்லாறை
யல்லா ருவப்பது கேடு.

இ-ள்; யானையுடையார் யானையினது சினத்தையுலவப்பார்; அரசராயி
றார் கடிய செல்வினையுடைய குதிரையைக் காதலித்து மேற்கொள்வர்;
கொடுங்குழையையுடைய நல்லாறை நல்லார் நானுவப்பார்; நானுடைய
நல்லாத மகளிரை அறிவுடைய நல்லாதார் உவந்தாற் கேடாம்; எ-று. (௫௫)

௫௬ தண்ணிற் சிறந்த வுறுப்பில்லை கொண்டானிற்
றுன்னிய கேளிர் பிறரில்லை மக்களி
னெண்மையவாய்ச் சான்ற பொருளில்லை யீன்றாளோ
டென்ன கடவுளு மில்.

* 'சேனைச்செறிவு' என்பதும் பாடம்.

† எற்றுதல் - காலாற்றள்ளுதல்; 'ஒரெற்றான்' என்பதும் பாடம்.

இ-ள்; ஒருவற்குக் கண்போலச்சிறந்த உறுப்புப் பிறிதொன்றில்லை; தம்முகொண்டானைப்போலச் செறிந்த கேளிர் மகளிர்க்கில்லை; புதல்வரைப்போல நன்மைநெறியமைந்த பொருளில்லை; தன்னை யீன்றாள்போல் வதோர் தெய்வம் எத்தெய்வத்துள்ளும் இல்லை; எ-று. (௫௪)

௫௪ சுற்றன்னர் சுற்றாநாக் காதலர் கண்ணோடார்
செற்றன்னர் செற்றாநாக் சேர்ந்தவர்—தெற்றென
வுற்ற னுரையாதா ருன்காந்து பாம்புதாழும்
புற்றன்னர் புல்லறிவி னார்.

இ-ள்; சுற்றாநையர் அக்கற்றாநாக் காதலிப்பவர்; ஒருயிர்க்குங் கண் ணோட்டமில்லார் இடம்பைசெய்வாரோடு ஒப்பர்; அவரைச்சேர்ந்தொழுது வார் தெளியுத்தந்தட்டார்க்கு உறுதியாயினவுரையாதார்; உன்காந்து பாம்புதையும் புற்றேயனையர் புல்லறிவினார்; எ-று. (௫௫)

௫௫ மாண்டவர் மாண்ட வினைபெறுப வேண்டாதார்
வேண்டா வினையும் பெறுபவே—யாண்டும்
பிறப்பார் பிறப்பா ரறனின் புறுவர்
அறப்பார் அறக்கத் தவர்.

இ-ள்; அறிவான் மாட்சிமைப்பட்டார் மாட்சிமைப்பட்ட செயல்க ளோப் பெறுவர்; அம்மாட்சிமையை வேண்டாதார் தமக்கு விரும்பமில்லாத வினைப்பயன்களையும் பெறுவர்; எக்காலமும் மக்கட்பிறப்பிற் பிறப்பாடுல்லா ரும் அறத்தையே விரும்புவார்; துறக்கத்தை வேண்டுவார் துறப்பா ர்கள்; எ-று. (௫௬)

௫௬ என்று முளவாகு நாளு மிருகூடரு
மென்றும் பிணியுக் தொழிலொக்கு—மென்றுங்
கொடுப்பாருங் கொள்வாரு மன்னர் பிறப்பாருஞ்
சாவாரு மென்று முளர்.

இ-ள்; எக்காலத்தும் இடையறாது உளவாம் நாண்மீன்களும் இருகூட ரும்; இறந்தநாள்களும் பிணிவருநாள்களும் உழவுமுதலான தொழில்களும் எல்லாமொக்கும்; எக்காலத்தும் கொடுப்பாருங் கொள்வாரு முளர்; பிறப் பாருஞ் சாவாரும் எக்காலத்தும் உளவாவர்; எ-று.

எனவே உலகினது இடையறாமை யுணர்த்தியவாறு.

(௫௭)

௬௦ | இனிதுண்பா நென்பா னுயிர்கொல்லா துண்பான்
முனிதக்கா நென்பான் முகனெழிந்து வாழ்வான்
றனிய நெனப்படுவான் செய்தநன் றில்லா
னினிய நெனப்படுவான் யார்யார்க்கே யானு
முனியா வொழுக்கத் தவன்.

இ-ள்; இனிதாக உண்பானென்று சொல்லப்படுவான் ஒருயிரையுங்
கொல்லாதே உண்பான்; எல்லாநானும் வெறுக்கத்தக்கானென்பான் முகந்
திரிந்து வாழ்வான்; துணையில்லானென்று சொல்லப்படுவான் தான்செய்த
தொரு நல்வினையில்லாதான்; எல்லார்க்கும் இனியனெனப்படுவான் யாவர்
யாவர்க்கேயாயினும் வெறுக்கத்தகாத செய்கையையுடையான்; எ-று. (௫௮)

௬௧ ஈத்துண்பா நென்பா னிசைநடுவான் மற்றவன்
கைத்துண்பான் * காங்கி யெனப்படுவான் நெற்ற
நகையாகு நண்ணர்முற் சேறல் பகையாகும்
பாடறியா தானே யிரவு.

இ-ள்; பிறர்க்குக் கொடுத்துண்பானென்று சொல்லப்படுவான் புகழை
நிறுத்துவான்; கொடுத்துண்பவன் கைப்பொருளையுண்பான் அவாமிக்கா
னெனப்படுவான்; தெளியவேஇகழ்ச்சியாம் தன்னைவிரும்பாதார் முன்னர்
ஒன்றனை நச்சிச்சேறல்; தகுதியறியானைச் சென்றிரந்தாற் பகையாகும்; எ-று.

௬௨ நெய்கிதிர்ப்ப நந்து நெருப்பழல் சேர்ந்து
வழுத்த வறங்கொடுப்பர் நாகர் தொழுத்திறந்து
கன்றுட்ட நந்துங் கறவை; கலம்பரப்பி
நன்றுட்ட நந்தும் விருந்து.

இ-ள்; நெய்யைப்பெய்ய நெருப்புச்சுடர் வளரும்; அடைந்துபோற்
றத் தேவர் வறங்கொடுப்பர்; தொழுவைத்திறந்து கன்றுகளை யூட்டக் கற
வைகள் நந்தும்; கலங்களைப்பரப்பி ஈமிகவூட்ட நந்தும் விருந்துகள்; எ-று.

௬௩ பழியின்மை மக்களாற் காண்க வொருவன்
கெழியின்மை கேட்டா லறிக பொருளி
னிகழ்ச்சியா னுக்க மறிக புகழ்ச்சியாற்
போற்றாதாற் போற்றப் படும்.

* காங்கி வடமொழிச்சிதைவு.

† 'கன்றுகலூட்ட' என்பதும் பாடம்.

இ-ள்; பழிபட வாழாமை ஒருவன்தன் மக்கட்பேற்றுனே அறிக; ஒருவன் தனக்குணம்பல்லாமை கேடுவந்தால் அறிக; பொருள்வருகின்ற நன்மையானே அவனதாக்கம் அறிக; ஒருவன் புகழ்பட வழங்குமாயிற் றன் பகையாலும் போற்றப்படும்; எ-று. (சுக)

சுச கண்ணுள்ளுங் காண்புழிக் காதற்றும் பெண்ணி
னுருவின்றி மாண்ட ளளவா மொருவழி
நாட்டுள்ளு நல்ல பதியுள பாட்டுள்ளும்
பாடெய்தும் பாட்டே ளள.

இ-ள்; தன்கண்ணுள்வைத்துக் காணுமிடம் அவனாற் காதலிக்குங் காத லையுடைத்தாம்; பெண்களுள் வழுவின்றியே குணமாண்டன உளவாம்; ஒருவனாட்டுள்வைத்தும் ஒரு கூற்றுள்ளே நல்லபதி உளவாம்; பாட்டுக்கள் பலவற்றுள்ளும் பெருமையெய்தும் பாட்டுக்களுள்; எ-று. (சுஉ)

சுரு திரியழற் காணிற் றெழுவர் விறகி
னெரியழற் காணி னிகழ்ப—வொருகுடியிற்
கல்லாது மூத்தானைக் கைவிட்டுக் கற்று
னிளமைபா ராட்டு மூலகு.

இ-ள்; திரியானெரியுஞ் சுடரைக்கண்டாற் றெழுவர்; விறகானெரி யுஞ் சுடரைக்கண்டால் இகழ்வர்; அவைபோல, ஒரு குடிப்பிறந்து கல்வியின் றியே மூத்தானைக்கைவிட்டு இளையாளுயினும் கற்றுனையே பாராட்டுவர் உல கத்தார்; எ-று. (சுஉ)

சுசு கைத்துடையான் காழுற்ற னுண்டாகும் வித்தின்
முளைக்குழா நீருண்டே னுண்டாந் திருக்குழா
மொன்செய்யான் பூர்த்துறி னுண்டாகு மற்றவ
டுன்புறுவா ளாகிற் கெடும்.

இ-ள்; கைப்பொருளுடையான் காதலித்தது உளதாம்; வித்தின் முளைக்கூட்டம் நீருண்டாயின் உளதாம்; செல்வக்கூட்டம் ஒளரிய செய்ய பூமகள் பரிவுறின் ஒருவற்கு உளதாம்; மற்றவன் காதலியாது துன்புறுமாயின் அச்செல்வத்தின் ரெருகுதி அவற்குக் கெடும்; எ-று. (சுசு)

சுசு னுனுண் டுழுவை நிறிப்பெறுஉ நீர்நிலத்துப்
புல்லினு னின்புறுஉங் காலேய நெல்லி
னரிசியா னின்புறுஉங் கெழெல்லாந் தத்தம்

யா/ வரிசை னின்புறுஉ மேல்.

47.12/

MAHAMAHOPADHYAYA

U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY

MADRAS 21.

இ-ள்; ஊனையுண்டு புலி சிறம்பெறும்; நீருடைய சிலத்தெழுந்த புல்லினான் இன்புறா உம் கிரைமுதலாயின; அதுபோல, நெல்லினரிசியாற்பசி தீர்ந்து இன்புறவர் கீழாயினார்; மேலாயினார் தத்தத் தகுதிச்செயலான் இன்புறவர்; எ-று. (சுடு)

சுஅ முன்னவாம் பின்னதிர்க்குஞ் செய்வினை யென்பெறினு
முன்னவா முன்ன மறிந்தார்கட்—கென்னு
மவாவா மடைந்தார்கட் குவிவந் தவாவா
மவானில்லார் செய்யும் வினை.

இ-ள்; கருத்தான் ஆராய்ந்தறியாதார்க்குப் பின்பு நடுக்கத்தைச் செய்யும் வினைகள் தோன்றாவாம்; அறிந்தார்க்குப் பின்னதிர்க்கும் செய்வினைகள் என்பெறினும் முன்னவாகத் தோன்றும்; எல்லாவாற்றினும் அவாவே யாகும் யாதானும் ஒன்றனை அடைந்தார்க்கு உள்ளம்; கெடாவாம் அவாவில்லார் செய்யும் வினைப்பயன்கள்; எ-று. (சுசு)

சுசு கைத்தில்லார் நல்லவர் கைத்துண்டாய்க் காப்பாரின்
வைத்தாரி னல்லர் வறியவர்—பைத்தெழுந்து
வைதாரி னல்லர் பொறுப்பவர் செய்தாரி
னல்லர் சிதையா தவர்.

இ-ள்; கைப்பொருள் இல்லாதார் கைப்பொருளுண்டாகிக்காப்பாரின் மிக நல்லர்; அப்பொருளை வைத்திழப்பாரின் வறியவர் மிக நல்லர்; வெகுண்டெழுந்து வைதாரின் மிக நல்லர் பொறுப்பவர்; உதவிமைச் செய்தாரின் நல்லர் அதனை மறவாதார்; எ-று.

அல்லது உம் 'செய்தாரி னல்லர் சிதையா தவர்' என்பது அறஞ் செய்தாரின் நல்லர் அவ்வறத்தை யழியாதார் என்றுமாம். (சுஎ)

எப மகனுரைக்குந் தந்தை நலத்தை யொருவன்
முகனுரைக்கு முண்ணின்ற வேட்கை—யகனீர்ப்
புலத்தியல்பு புக்கா னுரைக்கு நிலத்தியல்பு
வான முரைத்து விடும்.

இ-ள்; மகனதுகுணமேபிறர்க்கறிவிக்கும் தந்தையது நற்செய்கையை; ஒருவன் முகமே உரைக்கும் அவன் மனத்தின்கணுள்ள காந்தை; அகன்ற நீர்மையினையுடைய புலத்தினது நன்மையைப் புலத்தின்கட் புக்கவன் உரைக்கும்; சிலத்தின் மக்களது தன்மையை மழை பெய்தும் பெய்யாதும் அறிவிக்கும்; எ-று. (சுஅ)

எத பதிறன்று பல்லா ருறையி னொருவன்
மதிறன்று மாசறக் கற்பி—னுதிமருப்பி
னேற்றான்வி றெய்து மினகிரை தான்கொடுக்குத்
சோற்றான்வி றெய்துங் குடி.

இ-ள்; ஊர் நன்றும் பலரும் உறைவராயின்; ஒருவன் மதிநன்றும்
மாசற நூல்கற்றாணாயின்; கூரிய கோட்டினையுடைய ஏற்றினானே சிறப்புப்
பெறும் இனகிரைகள்; பிறர்க்குக் கொடுக்குத் சோற்றினானே சிறப்புப்
பெறும் தான் பிறந்த குடி; எ-று. (௬௬)

எஉ ஊர்ந்தான் வகைய கலினமா தேர்த்தொருவ
றைறல் வகைய வறஞ்செய ரெட்ட
குளத்தனைய தூம்பி எனலங்க டத்தம்
வளத்தனைய வாழ்வார் வழக்கு.

இ-ள்; ஏறினான் வகையவாயிருக்கும் முகக்கருவியையுடைய புரவிகள்;
தலைப்பட்டு ஒருவனாற்றுத் தவகையவாம் அறஞ்செய்கை; தோண்டின குளத்
தினதளவினவாம் தூம்பின்வாய்கள்; தத்தம் வருவாய்க்குத் தக்க வகைய
வாயிருக்கும் மனைவாழ்வார்செய்கை; எ-று. (௬௭)

எ௩ ஊழியும் யாண்டெண்ணி யாத்தன யாமமு
நாழிகை யானே நடந்தன—*தாழியாத்
தெற்றென்றார் கண்ணே தெளிந்தனர் வெட்கென்றார்
வெஞ்சொலா லின்புறு வார்.

இ-ள்; ஊழிகளும் யாண்டுகளானே எண்ணப்பட்டு யாப்புற்றுக் கழிக்
தன; தெளிந்தார் மாட்டே நீட்டியாதே தெளிந்தனர் நல்லார்; வெள்ளிய
அறிவினையுடையார் பிறர்க்கு இன்னாத வெஞ்சொற் சொல்லியே இன்புறு
வார்; எ-று. (௬௮)

எசு கற்றான் றளரி னெழுந்திருக்குங் கல்லாத
பேதையான் வீழ்வானேற் காண்முரியு மெல்லா
மொருமைத்தான் செய்த கருவி தெரியுங்காற்
†பொய்யாவித் தாகி விடும்.

* “முரசு முழங்கு கெடுநக ரரசுதுயிலியாது” (பதிற்றுப்பத்து ௨-௨)
என்புழித் துயிலியாது என்பது துயிலாது என்னும் வினைத்திரிசொல் என்
றார் அசுனுரைகாரர்; அதுபோல இதனையும் கொள்க.

† ‘வீயா-வித்தாகி’ எனவும் பிரதிபேதம்.

இ-ள்; கல்வியையுடையவன் கேடுற்றானுயின் அதனாண்டிர்ப்படான் எழுந்திருக்கும்; கல்லாத பேதையான் கேடுற்றானுயின் கான்முரிந்தார் போல எறமாட்டான்; ஒருவன் ஒருபிறப்பிற் றான் செய்தனவெல்லாம் மறுபிறப் பின்கண் நுகருநுகர்ச்சிக்குக் காரணங்களாம்; மெய்யாகிய வுணர்ச்சி பழுது படாத வீட்டுக்கு வித்தாம் ஆராயின்; எ-று. (௭௨)

௭௩ தேவ ரணையர் புலவருந் தேவர்
தமரணைய ரோரு ருறைவார் தமருள்ளும்
பெற்றநன்னர் பேணி வழிபடுவார் தற்றன்னர்
கற்றாரைந் காது லவர்.

இ-ள்; தேவரே போல்வர் அறிவுடையார்; தேவர் தமரேயணையர் அவ ருறையும் ஊரின்கண் வாழ்வார்; அத்தமருள் வைத்துத் தேவரால் அருள் பெற்றவரோடு ஒப்பர் அச்சொல்லியவரைப் பேணியொழுதுவார்; கற்றாரோடு ஒப்பர் கற்றாரைக் காதுலித்தொழுதுவார்; எ-று. (௭௩)

௭௪ தூர்த்தொழியும் பொய்பிறந்த போழ்தே மருத்துவன்
சொல்லென்ற போழ்தே பிணியுரைக்கு நல்லார்
விடுகென்ற போழ்தே விடுக வதற்குரியான்
றுவெனிற ருயம் வகுத்து.

இ-ள்; ஒருவனொடு கொண்ட நட்புத் தூர்த்தவிடும், பொய்பிறந்த பொழுதே; பிணிக்கு மருத்து செய்வோன் சொல்லுக என்ற பொழுதே பிணியுற்றவன் ருனுற்ற பிணியைச் சொல்லும்; அது போல, அறிவுடைய நல்லார் இப்பெற்றிப்பட்ட தீவினைகளை விடுக என்ற பொழுதே விட்டொழிக; ஒரு பொருட்குரியான் தாவென்றால் அவனுரிமையைக் கூறிட்டுவிடுக; எ-று. விடுக வென்னுஞ் சொல்லு இதற்கும் வருவித்துக் கொள்க. (௭௪)

௭௫ நாக்கி னறிப வினியதை மூக்கினுன்
மோந்தறிப வெல்லா மலர்களு நோக்குள்ளுங்
கண்ணினுற் காண்ப வணிபவற்றைத் தொக்கிருந்
தெண்ணினு னெண்ணப் படும்.

இ-ள்; நாகினானே அறிப இனிய பொருள்களை; மூக்கினானே மோந்தறிப எல்லாப் பூவினையும்; நோக்குண்டென்று கருதப்படுங் கண்ணினுற் காண்ப அனிய பொருள்களை; கண்ணுற் காணப்படாது செய்பொருள்களைப் பலருங் கூடியிருந்து அறிவானே ஆராயத்தரும்; எ-று. (௭௫)

எஅ சாவாத வில்லை பிறந்த வுயிரெல்லாந்
தாவாத வில்லை வலிகளு—மூவா
திளமை யிசைந்தாரு மில்லை வளமையிற்
கேடின்றிச் சென்றாரு மில்.

இ-ள்; பிறந்த உயிரெல்லாவற்றுள்ளும் சாவாத உயிர்கள் யாவும்
மில்லை; வலிகளுள்ளும் கெடாத வலிகளில்லை; மூத்துக்கழியாத இளமை
யைப் பெற்றாரும் இல்லை; செல்வத்தாற் கேடின்றிச்சென்றாருமில்லை எ-று.

எகூ சொல்லா நறிப வொருவனை மெல்லென்ற
நீரா நறிப மடுவினை யார்கண்ணு
மொப்புரவி னுனறிப சான்றாண்மை மெய்க்கண்
மகிழா நறிப நரு.

இ-ள்; ஒருவனது நன்மையையும் தீமையையும் அவன் சொல்லானே
அறிப; மெல்லென்று நெய்தாய நீரானறிப மடுவினதன்மையை; அது
போல, யார்மாட்டுஞ் செய்யும் ஒப்புரவினானே அறிப ஒருவனது சான்றாண்
மையை; உடம்பின்கணுள்ள களிப்பானே அறிப நருவுண்டமையை; எ-று.

அ0 நாவன்றோ நட்புறுக்குந் தேற்றமில் பேதை
விடுமன்றோ வீங்கப் பிணிப்பி னவாஅப்
படுமன்றோ பன்னூல் வலையிற் கெடுமன்றோ
மாறு ணிறுக்குந் துணிபு.

இ-ள்; நா நட்புக்கெடுக்குமன்றோ: ஆதலால் அதனைப் பாதுகாக்க;
தெளிவில்லாத பேதை இறுகவே துன்பஞ்செய்து பிணிப்பிற் றங்கைப்
பொருளை விடுமன்றோ; தன்னுசை அகப்பட்டக்கெடுமன்றோ பலநூல்களை
யுங் கற்றுவல்ல வலையின்கண்ணே; ஒருவன் தன்னைக்கெடுக்குமன்றோ எல்
லாரோடும் பகைகொள்ளும்பகைமையின்கட் டன்னேறிதுத்துந் துணிபுஎ-று.

அக | கொடுப்பி னசனங் கொடுக்க விடுப்பி
னுயிரிடை யீட்டை விடுக்க வெடுப்பிற்
கிளையுட் கழிந்தா ரெடுக்க கெடுப்பின்
வெகுளி கெடுத்து விடல்.

இ-ள்; ஒருவற்குக் கொடுப்பானாயின் மன்னுணவினைக் கொடுக்க; ஒன்
றனை நீக்குவானாயின் ஒன்றனுயிர்க்கு இடையூறு வந்தனவற்றை நீக்குக;
சிலரை எடுப்பானாயிற் மன்கிளைகளுட் டாழ்ந்தாரை எடுக்க; ஒன்றனைக்கெடு
ப்பானாயிற் மன்மனத்தள்ள வெகுளியைக் கெடுத்துவிடுக; எ-று. (எக)

அஉ நலனு மிளமைபு நல்குவின் கீழ்ச்சாம்

* குலனுங் குடிமைபுங் கல்லாமைக் கீழ்ச்சாம்
வளமில் குளத்தின்கீழ் நெற்சாம் பரமல்லாப்
பண்டத்தின் கீழ்ச்சாம் பகடு.

இ-ள்; வடிவழகும் இளமையும் வறுமைவந்தவிடத்திற் கெடும்; குல
னுங் குடிப்பிறப்புங் கல்லாமையுளதாயின் அவ்விடத்துக் கெடும்; வருவாயி
ல்லாத குளத்தின்கீழ் விளையுநெற் கெடும்; மிக்க பண்டத்தின்கீழ்ப் பகடு
கெடும்; எ-று. (அ௦)

அங நல்லார்க்குந் தம்மூரென் றூரில்லை நன்னெறிச்
செல்வார்க்குந் தம்மூரென் றூரில்லை—யல்லாக்
கடைகட்டுந் தம்மூரென் றூரில்லை தங்கைத்
துடையார்க்கு மெவ்வூரு மூர்.

இ-ள்; கல்வியான் நல்லார்க்குந் தம்மூரென்று ஊரில்லை: எல்லாவுரும்
பயன்படும்; நன்னெறிச்செல்லும் அருந்தவர்க்குத் தம்மூரென்று ஊரில்லை:
எவ்வூரின் கண்ணும் பற்றுடையரல்லர்; கடையாயினார்க்குந் தம்மூரென்று
ஊரில்லை: பயன்படா; தங்கைப்பொருளுடையார்க்கும் எவ்வூரும் ஊராய்ப்
பயன்படும்; எ-று. (அ௧)

அச கல்லா வெருவார்க்குத் தம்வாயிற் சொற்கூற்ற
மெல்லிலை வாழைக்குத் தானீன்ற காய்கூற்ற
‡ மல்லவை செய்வார்க் கறங்கூற்றங் கூற்றமே
‡ இல்லத்துத் தீங்கொழுகு வாள்.

இ-ள்; கற்றறியா வெருவார்க்குத் தம்வாயிற் சொற் கூற்றமாம்; மெல்
லிலை வாழைக்குத் தானீன்ற காயே கூற்றமாம்; மற்றைத் தீவினைகளைச்
செய்வார்க்கு அறக்கடவுளே கூற்றமாம்; ஒருவன் மனையின்கணிருந்து
தீதாஃ ஒழுகுவான் அவற்குக் கூற்றமாம்; எ-று. (அ௨)

* குலம் ஈண்டெருணம்.

† “அல்லவை செய்தார்க் கறங்கூற்ற மாமென்னும், பல்லவையோர்
சொல்லும் பழுதன்றே’ என்றார் இளங்கோவழகரும் (சிலப்-வழக்குரை,
காதை).

‡ ‘இல்லிருந்து தீங்கொழுகு வாள்’ எனவும் பாடம்.

அரு நீரான்வி றெய்தும் விளைநில நீர்வழங்கும்
பண்டத்தாற் பாடெய்தும் பட்டினங் கொண்டாளு
நாட்டான்வி றெய்துவர் மன்னவர் கூத்தொருவ
னூடலாற் பாடு பெறும்.

இ-ள்; நீரினாற் சிறப்புப்பெறும் விளைநிலம்; கடலான்வரும் பண்டத்
தானே பெருமைபெறும் பட்டினங்கள்; தாங்கள் கொண்டு ஆளப்படுகி
ன்ற நாட்டினாற் சிறப்புப்பெறுவர் அரசர்; நாடகங்கள் வல்லானொருவன்
ஆடுதலாற் பெருமை பெறும்; எ-று.

‘பாடலாற் பாடு பெறும்’ என்று பாடமோதுவாருமுளர். (அரு)

அசு ஒன்றுக்கல் பெண்டிர் தொழினல மென்று
நன்றுக்க லந்தண ருள்ளம் பிறனாளு
நாடுக்கன் மன்னர் தொழினலங் கேடுக்கல்
கேளி ரொர்இ விடல்.

இ-ள்; ஒருமைப்பட்ட மனத்தாற் தங்கொழுநர் வழியே முயன்றொழுநு
தல் பெண்டிர்க்குத் தொழினலமாவது; எஞ்ஞான்றும் அறத்தினையே முயன்
னொழுநுதல் மறையவர்க்குக் கருத்தாவது; பிறனோரசன் ஆளும் நாட்டி
னைக் கொள்ள முயறல் மன்னரது தொழினலமாவது; தமக்குக் கேட்டினை
முயன்றொழுநுதலாங் தக்கேளினார்க்குதல்; எ-று. (அசு)

அஎ கள்ளாமை வேண்டுங் கடிய வருதலாற்
றள்ளாமை வேண்டுந் தகுதி யுடையன
நள்ளாமை வேண்டுஞ் சிறியரோ டியார்மாட்டிங்
கொள்ளாமை வேண்டும் பகை.

இ-ள்; களவு காணாமை வேண்டும்; அஞ்சத்தகுந் துன்பத்தொடு வரு
தலாற் நனக்குத் தகுதியுடைய ஒழுக்கத்தை நீங்காமை வேண்டும்; சிறியா
ரோடு நட்புக்கொள்ளாமை வேண்டும்; யாவர்மாட்டிங் பகைகொள்ளாமை
வேண்டும்; எ-று. (அஎ)

அஅ பெருக்குந் நட்பாமை நன்றின்பா லுய்த்துத்
தருக்குக *வொட்டாரைக் கால மறிந்தாங்
கருக்குக யார்மாட்டி முண்டி சுருக்குக
செல்லா விடத்துச் சினம்.

* ‘மாற்றரை’ எனவும் பிரதிபேதம்.

இ-ள்; கட்டாண் நன்மையின்கட் செலுத்திப் பெருக்குவிக்க; பகை வரைச் காலமறிந்து வலிசெய்க; யாவர் மனையகத்தும் உண்டலுத் தவிர்க; தனக்குச் செல்லாவிடத்திற் சினத்தைச் சுருக்குக; எ-று. (அசு)

அசு : மடிமை கெடுவார்க ணிற்குங் கொடுமைதான்
பேனுமை செய்வார்க ணிற்குமாம் பேணி ! !
ஞணின் வரைநிற்பர் நற்பெண்டிர் நட்டமைந்த
தூணின்வரை நிற்குங் களிறு.

இ-ள்; கெடக்கடவார் மாட்டு முடிற்சியின்மை நிற்கும்; பிறர் விரும்பாதன செய்வார்மாட்டுக் கொடுமை நிற்கும்; விரும்பப்பட்ட நாணெல்லையின்கண் நிற்பர் நற்பெண்டிர்; நட்டுஅமைவுடைத்தாய தூணின்கண் நிற்பது களிறுவது; எ-று. (அசு)

சூப மறையறிப வந்தண் புலவர் முறையொடு
வென்றி யறிப வரரர்க ளென்றும்
வணங்க லணிகலஞ் சான்றோர்க்குத் தன்றி
யணங்கல் * வணங்குன்று பெண்.

இ-ள்; மறைதூலை அறிவர் அந்தணராய புலவர், நடுவு செய்கையொடு பகைவரை வெல்கையை அறிவர் அரசர்; எஞ்ஞான்றும் எல்லார்க்கும் பணிந்தொழுகுதல் சான்றோர்க்கு அணிகலமாவது; அப்பெற்றியின்றித் தெய்வத்தைச் சார்ந்தொழுகுதலின்றியே கொழுநனையே தொழுவது பெண்ணுவது; எ-று. (அசு)

சூக பட்டாங்கே பட்டொழுகும் பண்புடையாள் காப்பி
பெட்டாங் கொழுகும் †பிணியிலி—முட்டி னுஞ் [னுங்
சென்றாங்கே சென்றொழுகுங் காமங் கரப்பினுங்
கொன்றான்மே னிற்குங் கொலை.

இ-ள்; பெண்டிர்க்குச் சொல்லிய ‡கற்புடைமைநெறியின்கண்ணே யுள்ளாய் ஒழுகும் குணமுடையாள்; எல்லாக்காவலும் உளவாயினும் தானிணைத்தபடியே ஒழுகும் நல்லாரான் விரும்பப்படாதான்; இடையூறுபட்டு முடியாநாயினும் சென்றவிடத்தே சென்றொழுகுங் காமமானது; மறைக்கினுங் கொன்றான்மேலே வெளிப்படுங் கொலையானது; எ-று. (அசு)

* 'வணங்குவ' எனவும் பாடம்.

† 'பிணியிலி' எனவும் பாடம். பிணி - பிணிப்பு.

‡ 'உண்மைநெறியின்கண்ணே' எனவும் பாடம்.

கூ2 வன்கண் பெருகின் வலிபெருகும் பான்மொழியா
ரின்கண் பெருகி னினம்பெருகுந் சீர்சான்ற
மென்கண் பெருகி னறம்பெருகும் வன்கட்
கடம்பெருகிற் பாவம் பெரிது.

இ-ள்; ஒருவர்க்கு அஞ்சாமை பெருகின் வலிபெருகும்; பால்போ
ன்ற மொழியினையுடைய மனைவியர் கண்ணோட்டம் பெருகின் சுற்றம்
பெருகும்; புகழ்மைந்த *அருள்பெருகின் அறவினை பெருகும்; வன்கண்
மையுடைய கீழ்மைக்குணம் பெருகிற் பாவம் பெரிது; எ-று. (கூ0)

கூ3 இளமைப் பருவத்துக் கல்லாமை குற்றம்
வளமிலாப் போழ்தத்து வள்ளன்மை குற்றம்
கிளைஞரில் போழ்திற் சினங்குற்றங் குற்றந்
தமரல்லார் கையகத் தூண்.

இ-ள்; இளமைக்காலத்துக் கல்லாதொழிதல் குற்றமாம்; வருவாயில்
லாத காலத்து வண்மை குற்றமாம்; தனக்குச் சுற்றத்தாரில்லாத காலத்
துப் பிறரோடு வெகுடல் குற்றமாம்; தமரல்லாதார் கையகத்து உணவை
யுண்டலங் குற்றமாம்; எ-று. (கூ1)

கூ4 எல்லா விடத்துங் கொலைத்து மக்களைக்
கல்லா வளர விடீது—நல்லார்
நலந்தீது நாணற்று நிற்பிற் குலந்தீது
கொள்கை யழிந்தகட்கடை.

இ-ள்; நன்மை பயந்ததாயினும் எல்லாவிடத்துங் கொல்கைதீதாம்;
புதல்வனாக் கல்லாது வளரவிடுதல் தீதாம்; நல்லாருடைய வடிவழகு தீதாம்
நாணில்லாராய் நிற்பின்; தாம் பிறந்த குலந்தீதாம் குலத்துக்குத்தக்க
ஒழுக்கமழிந்தவிடத்து; எ-று. (கூ2)

கூ5 ஆசார மென்பது கல்வி யறஞ்சேர்ந்த
போக முடைமை பொருளாட்சி யார்கண்ணுங்
கண்ணோட்ட மின்மை முறைமை தெரிந்தாள்வா
னுண்ணாட்ட மின்மை யு மில்.

* 'வளம்பெருகின்' எனவும் பாடம்.

† 'யழிந்தவிடை' எனவும் பாடம்.

‡ "ஒர்த்துகண் ணோடா திறைபுரிந் தியார்மாட்டிந், தேர்ந்துசெய்
வஃதே முறை" (திருக்குறள்-௫௪௧.)

இ-ள்; ஒருவற்குக் கல்வியிற் பயனாவது ஆசாரமென்று சொல்லப்படுவது; பொருளாட்சியின் பயனாவது அறத்தைச்செய்து இன்பத்தை துகர்தல்; எவர்மாட்டுங் கண்ணோடாமை நடுவுசெய்தன் முறைமையாவது; ஆராய்ந்து அரசினையாள்வான் *மனத்தாலாராயாது ஒன்றையுஞ் செய்தலில்லை; எ-று. (௧௩)

௧௩ கள்ளி னிடும்பை களியறிபு நீரிடும்பை

புள்ளினு ளோங்க லற்பு நீர்ப்பிடும்பை
பல்பெண்டி ராள னறியுங் கரப்பிடும்பை
கள்வ னறிந்து விடும்.

இ-ள்; கட்பெருமையான்வரும் இடும்பையைக் கள்ளுண்டு களிப்பவன் அறியும்; நீர்பெருமையான் வரும் இடும்பையைப் புள்ளினுள்வைத்துச் சாதகப்பள்ளறியும்; பொருளைத்தேடும் இடும்பையைப் பல்பெண்டி ராளன் அறியும்; கரத்தலருமையின்கண்வரும் இடும்பையைக் கள்வன் அறியும்; எ-று. (௧௪)

௧௪ வடுச்சொன் னயமில்லார் வாய்த்தோன் றுங் கற்றர்வாய்ச்
சாயினுந் தோன்றா கரப்புச்சொற் றிய
பரப்புச்சொற் சான்றார்வாய்த் தோன்றா கரப்புச்சொற்
கீழ்கள்வாய்த் தோன்றி விடும்.

இ-ள்; பிறர்க்குப் பழியாயின கூறுதல் சுமில்லாதார்வாயிற் றேன்றும்; கற்றர்வாயின்கட் சாயினும் உளவாகா வஞ்சனைச்சொல்; தீயவற் றைப்பரப்புஞ்சொல் அமைந்தார்வாயின்கட் டோன்றா; இரந்தார்க்கு இல் லையென்னுங் கரப்புச்சொற் கீழ்மக்கள்வாயின்கட் டோன்றும்; எ-று. (௧௫)

௧௫ வாலிழையார் முன்னர் வனப்பில்லார் பாடிலர்
சாலு மவைப்படிற் கல்லாதான் பாடிலன்
†கற்றா னெருவனும் பாடிலனே கல்லாதார்
பேதையார் முன்னர்ப்படின்.

இ-ள்; வாலிய அணியையுடைய மகளிர்முன்னர் அழகில்லாதார் பெருமையிலர்; நிரம்பிய அறிவினையுடைய அவையிற்புக்கார் கல்லாதான் பெருமையிலன்; கற்றவனும் பெருமையிலன் கல்லாதார் முன்னரும்; பேதையார் முன்னரும்; எ-று. (௧௬)

* 'கருத்துள்ளாடாது' எனவும் பாடும்.

† கற்றானெருவனும் கல்லாதார் முன்னர்ப்படிற் பாடிலனே எனவும், கற்றானெருவனும் பேதையார்முன்னர்ப்படிற்பாடிலனே எனவும் பிரித்து முன்னவற்றோடு நான்காக்குக.

௯௯ மாசு படினு மணிதன்சீர் குன்றாதாம்
 பூசிக் கொளினு மிரும்பின்கண்—மாசொட்டும்
 * பாசத்துளிட்டு விளக்கினும் கீழ்தன்னை
 மாசடைமை காட்டி விடும்.

இ-ள் ; நன்மணி மாசுபட்டனவாயினுந் தன்விழுப்பங் குன்றாதாம்;
 கழுவிக்கொள்ளினும் இரும்பின்கண் மாசடையும் ; தனைமுதலாயினவற்று
 ன்ளிட்டு ஒறுப்பினும் : அறிவுகொளுத்தி அவனறிவை விளக்கினும் கீழாயி
 னான் தன்செய்கைகளாகக் கீழ்மையைக் காட்டிவிடும் ; எ-று. (௯௭)

௧௦௦ எண்ணெக்குஞ் சான்றோர் மரீஇயாரிற் றீரமை
 புண்ணெக்கும் போற்றா ருடனுறைவு—பண்ணிய
 யாமொக்கு நட்பார் கழறுஞ்சொல் பாமொக்கும்
 பண்புடையா எல்லா மனை.

இ-ள் ; அறிவினையொக்கும் மருவியமைந்தாரா நீங்காமை ; புண்ணி
 னையொக்கும் பகைவருடன் உறைந்தொழுகுதல் ; பண்ணிய யாமோசை
 யை யொக்கும் நட்பார்கழறுஞ்சொல் : குணமுடையமனையானே இல்லாத
 மனை பாழினையொக்கும் ; எ-று. (௧௦௮)

௧௦௧ ஏரி சிறிதாயி னீரூரு மில்லத்து
 வாரி சிறிதாயிற் பெண்ணுரு மேலேத்
 தவஞ்சிறி தாயின் வினையூரு மூரு
 முரன்சிறி தாயிற் பசு க.

இ-ள் ; குளஞ்சிறிதாயின் நீர்போம் ; மனையிற்புகும் வருவாய் சிறிதா
 யின் மனையாள் கொழுனை மதியாது மேற்கொள்ளும் ; முன்னொச்செய்த
 தவஞ்சிறிதாயிற் தீவினைவந்து மேற்கொள்ளும் ; ஒருவன் வலி சிறிதாயிற்
 பகைவந்தடரும் ; எ-று. (௧௧௦)

நான்மணிக் கடிக்கை மூலமும் உரையும்

முற்றின .

௯௯

* கீழ் தன்னைப்பாசத்துளிடினும் மாசடைமை காட்டிவிடும் எனவும்
 கீழ் தன்னைவிளக்கினும் மாசடைமை காட்டிவிடும் எனவும் பிரித்து முன்
 னவற்றோடு நான்காக்குக.

